

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Tag Bogen af den Engels Haand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tag Bogen af den Engels Haand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 391. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid116640.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Bibelen. No. 2. *)

Tag *Bogen* af den Engels Haand,
Der staaer saa høit begavet,
Som alt det *Timeliges* Aand,
Paa *Jorden* og paa *Havet*!

Saa Røsten lød til *Herrens Ven*
Om *Skizæk* af Engle-Haanden,
Saa lyder den til os igien,
Naar over os er *Aanden* .

Med *Bogen* da fra Engle-Favn
Os kiendes Raad saa fage,
Opæd du den i *Herrens Navn*
Alt som en *Honning-Kage*!

Da spaae du skal om *Folkefærd*,
Alt som en *Seer* sjunger,
Om *Konger* mange, fjern og nær,
Og saa om. *Folke-Tunger*!

Saa tag, paa *Kirke-Røstens Bud*,
Det er paa *Vink* af *Aanden*,
Den *Kirkebog*, som tækkes *Gud*,
Tag den af *Englehaanden*!

392

Og æd den op, som du kan bedst,
Paa *Folke-Modersmaalet*!
Da vorder du en dygtig *Præst*,
Som har fra *Ingen stjaalet*.

Da løsner sig dit *Tungebaand*,
Og dine *Læber rødme*,
Da lærer dig den *Hellig-Aand*
At smage *Ordets Sødme*.

Da spaaer du meer end selv du veed,
Om *Tungemaal* og *Drotter*,
Og om en salig *Evighed*,
Og ynker den som spotter.

Da paa hvert *Bibelblad* igien
Du spore kan *Guds Finger*,
Og mærker godt, at *Skriftens Pen*
Er gjort af *Englevinger*;

Thi paa dit *Hjertes Tavle* seer
Du *Skrifttræk* *himmelfagre*,
Og *Sjælen* som med *Pennefjer*
Paa *Engleviis* kan flagre;

Men aldrig det dig falder ind
At søge *Gad* i *Skriften* ,
Og slaae den *Røst* i *Veir* og *Vind*,
Som øvede *Bedriften*.

At *Herrens Røst* fra *Bogen* kom,
Saa død og stum og stille,

Det lærer oplyst Christendom,
Var kun en Barnegrille,

393

Og at vi i vort *eget Bryst*
Har Kirke-Moderskiødet,
Det er den *gamle Adams* Røst,
Som laver Aand af Kiødet,

Det er den gamle Sværmer-Drøm
Paa Sommerfugle-Vinger,
Som bader sig i Luftens Strøm
Og leger med Guds Finger.

Hvor *Røsten lyder* , lytter du,
Ved *Badet* og ved *Bordet* ,
Og jubler: Gudskeelov, endnu
Forstummed dog ei *Ordet!*

I Ordets Navn du tager op
Hvad Herren faldt af Munden,
Og Aanden over Issetop
Oplyser Hjertegrunden.

Hvert Bibel-Sprog, du kalder paa,
Som *Lazarus* sig hæver,
For igienløst paa Jord at gaae,
Som en Forklaret svæver!

I Lovsang bryder Tungen ud:
Hos mig har *Ordet* hjemme,
Og takket være Guders Gud,
Som gav til det mig Stemme!

Da bliver Munden aldrig tømt,
Da rystes ei af Ærmet,
For dig har alle Skjalde drømt
Og alle Viismænd sværmet.

394

Du Gud forstaaer kun *stykkeviis* ,
Det nytter ei at prale,
Men derfor just, til Aandens Priis,
Er altid ny din Tale.

Det altid er den gamle Aand,
Men Ham, som aldrig graaner,
Det altid er Guds runde Haand,
Som ei sin Rigdom skaaner.

Det altid er det *samme Ord* ,
Guds Ord, som Kiød er blevet,
Men i dets Favn al Fylde boer,
Netop som der staaer skrevet.

Det altid er den samme Gud,
Den samme Himmel-Stige,
Det samme *Bad* og *Giæstebud* ,
Det samme Himmerige;

Men Gud, vor Gud er Alt i Alt,
Hos Ham er godt at være,
Og hvem der med Ham holder Halvt,
Har Meer ei at begiære!